چه خبر؟

روایتی از ملاقات مدیرکل روابط‌عمومی صداوسیما با امیر نوری، گوینده پیشکسوت

دیدار با امیر گویندگی و ادب

یدا...گودرزی

مدیر گروه فرهنگ و ادب رادیو ایران

پسینگاه نوزدهم آبان سعادتی دست داد تا با جناب آقای حسین قرایی، مدیر فرهنگی و کوشای روابط‌عمومی سازمان، جناب هوشمند و تنی چند از خبرنگاران گرامی به دیدار استاد امیر نوری، گوینده پیشکسوت و ادیب رادیو برویم و دیداری تازه کنیم. دقایقی چند در محضر مغتنمش به سر بردیم، البته با رعایت شیوه‌نامه‌ها و محذورات بهداشتی. امیر نوری از نادره‌های دوران است، از نسل دُردانه‌ها و سرمایه‌های ارزشمند صداوسیما که سواد، زبان‌دانی، آگاهی و آداب‌دانی‌اش زبانزد است. او بر گردن اهالی رادیو حق استادی دارد و در برنامه‌های بی‌شمارش، بسیار نکته‌ها به مخاطبان و گویندگان آموخته‌است.

در این دیدار ابتدا دکتر قرایی، سلام دکتر جبلی را ابلاغ کرد سپس از احوال استاد جویا شد. امیر نوری به خانه‌نشینی و قرنطینه دوران کرونا اشاره کرد و مراقبت‌های خانواده از ایشان، سپس از مهر و محبت رئیس سازمان سپاسگزاری کرد که به یادش بوده‌اند.

وی از تاثیرات کار فرهنگی گفت و به داستان ورودش به رادیو و تلویزیون اشاره کرد و این‌که بعد از گویندگی در بخش‌های مختلف، به توصیه استاد انجوی‌شیرازی به برنامه‌های ادبی و فرهنگی روی می‌آورد و به علت تسلطش بر متون، روایتگر فرهنگ و هنر می‌شود.

امیر نوری در آغاز دهه ۴۰ وارد رادیو شد و بیش از ۵۰ سال در صداوسیما خدمت کرد. بیش از ۳۰ هزار برنامه از او پخش شده‌است. وی از آغاز جوانی، می‌سرود و می‌نوشت ازاین‌رو به خاطر داشته‌های ادبی و احاطه بر دانش عروض، توانمندی اجرای آثار بزرگان ادب کهن را یافته، موضوعی که کمتر کسی از پس آن برآمده است.

برنامه‌های در انتهای شب، سیمای فرزانگان، شاخه طوبا، نگارستان سخن، گلستانه و گویندگی مجموعه‌های شاهنامه، مثنوی مولانا، دیوان حافظ، کلیات سعدی، آفاق عشق نظامی و غزل‌های امام خمینی(ره) از جمله آثار صوتی و تصویری استاد نوری است.

صدای او بر پیشانی برنامه‌های بی‌شماری خوش نشسته‌است. گوینده مشهور ابیات مولانا در غروب‌های رمضان اوست و نیوشندگان معنویت جرعه‌نوش صدای او بودند که می‌گفت: «همه از خداییم، به سوی خدا برویم» آنگاه زمزمه می‌کرد: «این دهان بستی، دهانی باز شد / تا خورنده لقمه‌های راز شد...»

امیر نوری در میانه دیدار از لزوم آگاهی بیشتر گویندگان و توجه به زبان فارسی گفت و خاطره‌ای را ذکر کرد که آن نگاشتن کتابی است با نام «غلط نخوانیم، غلط نگوییم» بر اقتفای کتاب مشهور «غلط ننویسیم». وی کتاب دیگر خود را با نام «گویندگی و فن بیان» به جمع هدیه داد. جناب قرایی که خود اهل قلم است از استاد خواست ابیاتی از سروده‌هایش بخواند و او هم از تضمینش بر غزل حافظ، ابیاتی دلنشین می‌خواند.

یکی از تلاش‌های فرهنگی استاد که با کمک همسرش به انجام رسیده خوانش متون ادبی برای مدارس است که در دهه ۷۰ به اجرا درآمده است. وی آرزو دارد این کار دوباره منتشر شود.

محضر امیر نوری بسی مغتنم است، اما رعایت حال استاد در فضای پساکرونا واجب، ازاین رو با امیر نوری خداحافظی کردیم و دعاگوی تندرستی‌اش هستیم.

پخش مستند «واژه‌ها» به مناسبت هفته کتاب و کتابخوانی از رادیو نمایش

برنامه رادیویی مستند «واژه‌ها» به مناسبت هفته کتاب و کتابخوانی از رادیو نمایش پخش می‌شود. به گزارش روابط عمومی رادیو نمایش، در این برنامه مصاحبه لیلا علاقه‌مند با هفت نفر از نویسندگان کتاب‌های پرفروش ایران درباره زندگی و ماجرای نویسنده شدن و نظر آنها درباره میزان سرانه مطالعه در ایران همچنین خوانش بخش‌های کوتاهی از این کتاب‌ها با صدای فرزام رنجبر پخش می‌شود. مستند «واژه‌ها» به تهیه‌کنندگی انسیه شمس‌اللهی از امروز هر روز ساعت ۸ و ۳۰ دقیقه از رادیو نمایش پخش می‌شود و ساعت ۱۸ و ۳۰ دقیقه تکرار آن است.

تبیین راهکارهای تقویت همدلی در رادیو معارف

همدلی در برقراری روابط سالم و رشد مهارت‌های اجتماعی به‌شدت ضروری است. از طریق همدلی می‌توانیم تعارض‌های درونی، درد عاطفی و دنیای درونی فرد دیگر را به‌طور دقیق تجربه کنیم. به گزارش جام جم، برنامه روبه‌راه از امروز با موضوع همدلی به تبیین آثار و مهارت‌های کسب آن در زندگی می‌پردازد. همچنین تبیین شیوه‌های همدلی در جامعه، راه‌های تقویت همدلی، تفاوت همدلی و همدردی از جمله موضوعاتی است که در این برنامه به آن پرداخته می‌شود. برنامه روبه‌راه به تهیه‌کنندگی محمدحسن جلالی و اجرای رضا هدایت‌فر ساعت ۹ و ۳۰ دقیقه از رایو معارف پخش می‌شود. همچنین ویژه‌برنامه یک آسمان حسن در رادیو معارف به تبیین جلوه‌های جلال و جمال امام‌حسن‌عسکری(ع) می‌پردازد که روز شنبه ساعت ۲۱ و ۱۵ دقیقه پخش می‌شود. این برنامه که با هدف بررسی سیره امام‌حسن‌عسکری(ع) طراحی و تولید می‌شود، شیوه‌های ارتباط و رسیدگی به امور شیعیان و علویان در دوران خفقان توسط آن امام بزرگوار را بازگو می‌کند.

کارگردان و بازیگران سریال «روزگار جوانی» با حضور در جام جم به سؤالات ما پاسخ دادند

روزگار جوان‌های امروزی

زینب علیپور طهرانی

رسانه

تصور کنید پنج جوان دانشجوی شهرستانی دهه هفتادی به‌ناچار در یک ساختمان همخانه می‌شوند. جوان‌هایی با طرز تفکر و سبک زندگی و آرزوهای کاملا متفاوت که هیچ ربطی به هم ندارند اما در کنار هم درگیر ماجراهایی می‌شوند که رفاقت را برای هم تمام می‌کنند و داستان‌هایی را روایت می‌کنند که درونمایه سریالی به نام «روزگار جوانی» را شکل می‌دهد. اصغر توسلی اولین بار این مجموعه را در دهه ۷۰ روی آنتن برد و حال پس از ۲۰ سال فصل دیگری از آن را برای مخاطبان شبکه پنج ساخته و در حال پخش است که شاید عنوان و تیتراژ و نریشن آن یادآور همان خاطرات خوش روزگار جوانی در سال‌های دور باشد اما مجموعه‌ای کاملا مجزا از آن سری است. هم داستان‌ها امروزی‌تر شده و هم دغدغه جوان‌هایی که داستانشان روایت می‌شود با دنیای جوان‌های ۲۰ سال پیش متفاوت است. در یکی از روزهای پاییزی میزبان کارگردان و بازیگران این مجموعه در جام جم بودیم و گفت‌وگوی مفصلی درباره این سریال کردیم که شاید خواندن آن برای شما هم جالب باشد.

روزگار جوانی برای جوان‌های امروزی

سری اول روزگار جوانی در آن سال‌ها به نوعی تابوشکنی کرده بود و پیش از این سریال در هیچ سریال تلویزیونی این‌گونه به جوان‌ها پرداخته نشده بود. بعد از این همه سال که می‌خواستید بار دیگر به این موضوع بپردازید، نگران مقایسه شدن و همچنین افت مخاطب نبودید؟

سولماز حصاری، بازیگر نیلوفر تیموری: ما نگران بودیم.

اصغر توسلی، کارگردان: من هیچ نگرانی نداشتم. چون قرار نبود همان روزگار جوانی را بسازم. این مقطع از بودن آدم‌ها یعنی سن بین ۲۰ تا ۳۰ سال که ما به آن جوانی می‌گوییم، در تمام دوران وجود داشته است. یعنی ۵۰ سال پیش همین سن، سن جوانی پدران ما بوده، ۲۰ سال پیش سن جوانی من بوده و الان هم دوران جوانی این بچه‌هاست. بنابراین ما آن روزگار جوانی را نساختیم و آن را ادامه ندادیم. بچه‌های آن سریال الان هر کدام‌شان ۵۰ یا ۶۰ ساله هستند. ما جوانی بچه‌های امروز را ساختیم. ۲۰ سال دیگر احتمالا کسی دیگر باز جوانی بچه‌های ۳۰-۲۰ ساله را می‌سازد. بنابراین مجموعه‌ها اصلا قابل مقایسه با هم نیستند و نباید این‌گونه مقایسه شوند. نکته بعد این‌که آن سریال زمانی ساخته شد که ما عملا پنج شبکه داشتیم که سه‌تا از آنها دیدنی بود و مردم هیچ‌چیزی جز تلویزیون برای دیدن نداشتند. با این حال در آن زمان روزگار جوانی اتفاق بدیع و تازه‌ای بود. در این سری هم ما روزگار جوانی جوان‌های امروز را می‌سازیم. من نظرات مخاطبان را که در صفحه‌های شخصی این بچه‌ها می‌خواندم متوجه شدم آنهایی که در آن دوران جوان بودند با آن سریال بیشتر ارتباط گرفته بودند ولی جوان‌های امروز از شوخی‌های این بچه‌ها لذت می‌برند.

پس چرا نخ تسبیح سریال را عباس آقا قرار دادید؟

توسلی: به غیر از عباس آقا ما در سری‌های قبل راوی داشتیم که نریشن سریال را می‌گفت. نخ تسبیح در آنجا نریشن بود که می‌گفت: انگار همین دیروز بود اما در نریشن این سری ما این جمله را نمی‌گوییم و قصه‌های امروز را می‌گوییم. البته من خیلی موافق حضور عباس آقا در این سری نبودم.

چرا؟

توسلی: لزومی نمی‌دیدم که خیلی بی‌دلیل این شخصیت را به قصه بچسبانیم و این تصور ایجاد شود که این سریال دنباله همان سری است. چون در طرحی که من ارائه داده بودم صاحبخانه‌ای وجود نداشت که عباس آقا باشد اما شبکه دوست داشت این اتفاق بیفتد و ما هم انجامش دادیم.

البته حضور عباس آقا هم در قصه کمرنگ است؟

توسلی: سری قبل هم این‌گونه بود. چون قصه، قصه این بچه‌هاست، نه عباس آقا و افراد دیگر. البته در سری قبل هم به‌دلیل این‌که یکی از جوان‌ها داماد عباس آقا شد حضور پررنگ‌تری داشت.

رقابت نابرابر رسانه‌ای

وقتی قرار شد در این سریال بازی کنید، با توجه به این‌که مخاطب سری قبل هم بودید، در طول کار چقدر به کارگردان ایده می‌دادید و در کار بداهه داشتید؟

حصاری: آقای توسلی دست‌مان را در کار خیلی برای ایده دادن باز گذاشته بود. البته بازیگران دیگر بیشتر حضور داشتند.

سینا کرمی، بازیگر نقش حامد: هر اثری جهان آن کارگردان است اما آقای توسلی اجازه می‌داد ما ایده‌هایی را مطرح کنیم. طبیعی است که اگر در جهت بهبود کار بود می‌پذیرفت و اگر به فضای کار نمی‌خورد نمی‌پذیرفت.

نگران نبودید بازی‌ها و در کل این مجموعه با آن سریال از جانب مخاطبان مقایسه شود؟

حصاری: من پیش از این‌که بازیگران را ببینم، نگران بودم اما وقتی آمدم و بچه‌ها را دیدم، اطمینان داشتم که خروجی خوبی خواهد داشت. چون هرکدام یک شخصیت داشتند.

سعید زارعی، بازیگر نقش مسعود: من فکر می‌کنم به‌مراتب خیلی از آنها بهتر بودیم. چون هرکدام از ما تحصیلکرده تئاتر هستیم و کلی سابقه و تجربه تئاتری داریم و در جنگ نابرابری می‌جنگیم اما آن عزیزان به اصطلاح در کوچه خودشان فوتبال بازی می‌کردند. من اصلا درباره کیفیت بازی‌ها نظر نمی‌دهم. به لحاظ فضای کار و رقابت، کار آنها راحت‌تر بود. چون زیاد سریال ساخته نمی‌شد که با هم رقابت کنند یا ماهواره و اینترنت و شبکه نمایش خانگی نبود.

امیر مسعود واعظ تهرانی، بازیگر نقش آرمان: رقابت ما خیلی نابرابر است. ولی به‌مراتب من فکر می‌کنم بازی ما بهتر است.

فکر می‌کنید در این رقابت چند چند هستید؟

حصاری: اصلا نمی‌شود مقایسه کرد. من فکر می‌کنم تلویزیون باید کمی فضا را برای افرادی که در این رسانه کار می‌کنند بازتر کند. البته می‌دانم مخاطب تلویزیون گسترده‌تر از هر رسانه دیگری است و باید همه سلیقه‌ها و قشرها را در نظر گرفت. چون همه به آن دسترسی دارند و مثل سینما و نمایش خانگی نیست که افراد به خواسته و میل خودشان مخاطب آن باشند. همین فضایی که در تلویزیون ایجاد شده باعث شده در این رقابت نابرابر قرار بگیرد. ما باید کاری کنیم که سرمایه‌گذار خصوصی هم وارد تلویزیون شود. چرا باید بازیگری که اصولا شهرتش را مدیون تلویزیون است، فکر کند وقتی می‌گوید من از تلویزیون خداحافظی می‌کنم برایش پرستیژ می‌آورد، در صورتی که اصلا این‌طور نیست.

آریا توسلی، بازیگر نقش روزبه: از آنجا که پدر من بعد از مدت‌ها می‌خواست این سریال را کار کند و در آن زمان هم که من کودک بودم «روزگار جوانی» ساخته شده بود، بنابراین هر دو را به یک اندازه دوست دارم و هیچ‌وقت هم نخواستم این دو را با هم مقایسه کنم. یعنی قرار نبود ما پایمان را در کفش قبلی‌ها کنیم که این سریال را بازی کردند و مردم هنوز هم با آن شخصیت‌ها خاطره دارند. با احترام به آن بازیگران، ما قرار هم نبود مسیری را که آنها رفتند، برویم. به نظرم اتفاقا چقدر قشنگ‌تر هم می‌شود که ۲۰ سال دیگر هم بازیگران دیگری در روزگار جوانی حضور پیدا کنند. اتفاقی که درباره عباس آقا افتاد به نظرم خیلی هوشمندانه و بانمک بود. چون وقتی حرفی از روزگار جوانی به میان می‌آمد، همه می‌پرسیدند همان بازیگران می‌آیند یا این‌که بچه‌هایشان هستند و چقدر هم خوب بود که راوی قصه هنوز هم بود و می‌توانست بار دیگر برای ما خاطره‌ساز شود. یعنی اتفاق مشترک راوی قصه‌ها بود و امیدوارم پدر سال‌ها زنده باشد و این اتفاق را ۲۰ سال دیگر با جوان‌های همان دوران رقم بزنند.

کرمی: من اصلا مفهوم مقایسه را دوست ندارم. چرا باید اصلا مقایسه کرد؟ آنها پیشکسوت‌های ما و بازیگران درجه یکی هستند. من معتقدم ما وارد جهان آقای توسلی شدیم و به خاطر اعتمادی که به من کرد، تمام تلاشم را می‌کنم بهترین خودم را ارائه کنم. بنابراین قیاس من با خودم است که بتوانم خودم پیشرفتی داشته‌باشم. به نظر من در زندگی اصولا مقایسه چیز غلطی است، چه برسد به یک کار هنری.

توسلی: اصلا در آن زمان، ماجرا به گونه‌ای دیگر بود و الان شرایط به گونه‌ای دیگر است. از همه مهم‌تر این‌که رابطه مخاطب با تلویزیون بسیار متفاوت بود. ما در زمانه‌ای کار می‌کنیم که تلویزیون عضوی از خانواده است. در آن دوران هم که ما روزگار جوانی را کار کردیم، تلویزیون یکی از اعضای محترم خانواده بود و ما از تماشای سریال‌های خوبش لذت می‌بردیم و حرف‌هایش را گوش و مسابقه آقای نوذری را تماشا می‌کردیم. ولی الان شرایط مقداری تغییر کرده‌است.

اگر تصور شما از تلویزیون و مخاطبانش اینگونه است پس چرا برای آن سریال می‌سازید؟

توسلی: این دو موضوع را نباید با هم تلفیق کرد. من خودم مخاطب تلویزیون هستم اما دلیل نمی‌شود بگویم همه برنامه‌ها و سریال‌های تلویزیون خوب است که من به‌عنوان مخاطب تماشا می‌کنم.

سعید زارعی

سینا کرمی

انتخاب بازیگر را خوب بلدم

درباره انتخاب بازیگران این مجموعه توضیح دهید چگونه به این افراد رسیدید؟

توسلی: به نظر من این بچه‌ها از بهترین‌های این رشته در سال‌های اخیر هستند. ما برای این سریال فراخوان دادیم که از بین ۱۸۴ نفر که همه بچه‌های تئاتر بودند و از همگی تست گرفتیم، ما سه گروه پنج نفره انتخاب کردیم و با این سه گروه ده‌ها جلسه تمرین کردیم و همین افراد را در گروه‌ها جابه‌جا می‌کردیم و گروه جدید شکل می‌دادیم. تا این‌که درنهایت به این پنج نفر رسیدیم. به نظرم این بچه‌ها به لحاظ آکادمیک بسیار توانا هستند. من مدعی هستم اتفاقا این کار را خیلی خوب بلدم. یعنی گزینش درست را بلدم. آن بچه‌ها هم که حدود ۲۵ سال پیش در آن سریال بازی کردند را هم درست گزینش کردم. چون در آن زمان خیلی شناخته شده نبودند و من آنها را گزینش کردم. نه فقط در آن سریال بلکه در تمام سریال‌هایی که ساختم اغلب بازیگران تجربه اولشان بود و درست انتخاب شدند. تازه من در آن زمان با این دقت بازیگر انتخاب نمی‌کردم. یعنی از بین ۲۰ نفر انتخاب می‌کردم، نه حدود ۲۰۰ نفر. البته شاید در شهرستان‌های دور، بازیگرانی به مراتب بهتر باشند اما من دسترسی به آنها نداشتم. به همین دلیل از بچه‌ها خواستم هر آنچه توانایی دارند به من در تست نشان بدهند.

آریا توسلی: بحث انتخاب بازیگر کمی جدی‌تر از نکته‌ای بود که پدر عنوان کرد. یعنی بیشتر از این‌که فراخوان باشد، از بین بازیگران، انتخاب کردیم. نمی‌دانم چقدر خوب شد و مردم راضی بودند اما می‌توانم این ادعا را از طرف پدر هم کنم که شاید بهترین و سالم‌ترین گروه را انتخاب کردیم. یعنی بدون هیچ رفاقتی و سفارشی این بازیگران انتخاب شدند. درباره خودم هم باید بگویم من به خاطر این‌که فرزند آقای توسلی بودم انتخاب نشدم. بلکه هشت نه سال است کار می‌کنم که اتفاقا از وقتی به ایران برگشتم از تدارکات تئاتر شروع و بعد تئاتر کار کردم و دوره‌های مختلف را گذراندم. حتی مصاحبه‌های کاری که می‌رفتم و ناامید برمی‌گشتم را به خاطر دارم. در این کار هم چون کنار پدر بودم، فارغ از این‌که برای نقش روزبه انتخاب شدم، برای هر کدام از افرادی که برای تست آمده‌بودند نیم ساعت وقت می‌گذاشتیم و از آنها فیلم می‌گرفتیم. بعد از بین آنها افرادی که بهتر و با تجربه‌تر بودند، انتخاب می‌شدند و این پروسه خیلی فرسایشی و خسته‌کننده بود. در نهایت همان‌طور که پدر گفت ۱۵ نفر از بچه‌های قوی تئاتر انتخاب شدند که باز هم از بین آنها ما پنج نفر انتخاب شدیم.

از ابتدا هم برای همین نقش‌ها انتخاب شدند و یا آنها را جابجا کردید؟

توسلی: اتفاقا جای همدیگر تست دادند و بازی کردند تا به این ترکیب و نقش‌ها رسیدیم. یعنی این‌که هر کدام از نقش‌ها مناسب کدام بازیگر است را در تمرین و تست پیدا کردیم.

عیسی حسینی، بازیگر نقش مرتضی: واقعا همین طور است. آقای توسلی هیچ کدام از ما را نمی‌شناخت اما به قدری دقت ایشان درباره هر کدام از ما زیاد بود که از بین آن همه متقاضی ما درست مثل پازل سر جای درستمان قرار گرفتیم. نمی‌خواهم بگویم که هر کدام از ما مثل شخصیت‌های‌مان هستیم اما برای نقش‌ها درست انتخاب شدیم. درباره خودم مثلا من نمی‌توانستم حامد یا مسعود یا روزبه و آرمان باشم یا دوستان هم جای درستی قرار گرفتند که نشان از تبحر و تجربه آقای توسلی است که ما را به این نقش‌ها نزدیک‌تر دید.

حصاری: همین که کارگردان درست انتخاب می‌کند، کار را برای بازیگر هم راحت‌تر می‌کند. البته پیش‌تولید بسیار سختی این سریال داشت و من شاهد بودم چقدر زحمت کشید.

آریا توسلی

چال

مواجهه هرکدام از شما با نقش‌ها چ

اصولا نقش‌ها از خودتان دور بود و چه چ

نقش‌ها داشتید؟

واعظ تهرانی: نقش آرمان خیلی از م

متفاوت بود. اصولا آرمان آدم بهتری

(می‌خندد)

آریا توسلی: آرمان گیاهخوار است ا

می‌خوری(همه می‌خندند).

واعظ تهرانی: راست می‌گوید اما یادم

چالشی که من با این نقش داشتم

بود که آرمان داشت. یعنی صبح می‌گ

کجاست؟ من باید اخبار صبحگا

کنم(می‌خندد). برایم عجیب بود. چون

می‌توان با گوشی هم همه چیز را چک کر

حتما از طریق تلویزیون اخبار را دنبال

هست زمانی که برای تست آمدم، آقا

دید و گفت این‌که پیرمرده(همه می‌خند

من بالای ۳۰ سال هستم.

آریا توسلی: اتفاقا اولین بازیگری که م

کار حضور دارد امیرمسعود بود. یعنی

این اطمینان رسید که امیرمسعود به د

می‌خورد و چقدر هم خوب این نقش را با

حصاری: وقتی شنیدم آقای توسلی ق

جوانی» را بسازد با اشتیاق به دفتر

هیجان‌زده بودم. البته من سال‌ها پی

سریال «با من حرف بزن» همکاری کر

کارهای اول من بود. به همین دلیل از

کاری‌اش شناخت داشتم و خودم ه

دیده‌بودم و با آن خاطره داشتم. البته

طرز فکر و همان سوالاتی که دیگران

این‌که قرار است همان بازیگران باش

شدم. بعد که فیلمنامه را خواندم فه

چیست و متوجه شدم که این «روزگار ج

دیگر است.

حسینی: من ۱۰ سال داشتم که این س

قسمت‌هایی از آن را کاملا به خاطر دا

دارم که در مدرسه خودمان را به جای ای

می‌گذاشتیم. در این سریال هم که هر

می‌دادیم اگر متناسب با نقش و برا

بود آقای توسلی می‌پذیرفت. در غی

نمی‌پذیرفت. چون اصلا امضای

ایشان پای کار است و شناختی

که از این قصه‌ها و کاراکترها

داشت خیلی در کار به ما

کمک می‌کرد.

توسلی: عیسی زیاد پیشنهاد

می‌داد(می‌خندد). مرتضی

اما جزو کاراکترهایی است که

جاافتاده و مخاطب دوستش دارد

و من از انتخابش خیلی خوشحالم.

ضمن این‌که بچه‌ها الان در

پخش خیلی یکدست و به

اندازه دیده می‌شوند که به

نظرم خیلی خوب است.